

Pays	Date du dépôt de l'instrument de ratification (R), d'adhésion (A), ou de succession (S)	Réserve (R) Déclaration (D)	Date de l'entrée en vigueur
Irlande	27 septembre 1993		1 ^{er} décembre 1993
Islande	11 septembre 1995		1 ^{er} décembre 1995
Italie	22 septembre 1992		1 ^{er} décembre 1992
Luxembourg	05 novembre 1991		1 ^{er} février 1992
Norvège	2 février 1993		1 ^{er} mai 1993
Pays-Bas	23 janvier 1990	D	1 ^{er} janvier 1992
Portugal	14 avril 1992		1 ^{er} juillet 1992
R.U. de Gr. Bret.	05 février 1992	D	1 ^{er} mai 1992
Suède	09 octobre 1992	D	1 ^{er} janvier 1993
Suisse	18 octobre 1991	R	1 ^{er} janvier 1992

N. 98 — 31

[97/15124]

10 JANUARI 1997. — Wet houdende instemming met het Verdrag inzake de toetreding van het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek tot het verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, alsmede tot het protocol betreffende de uitlegging daarvan door het Hof van Justitie, zoals deze zijn gewijzigd bij het Verdrag inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en bij het Verdrag inzake de toetreding van de Helleense Republiek, Bijlagen I, II, III, IV en V, en gemeenschappelijke verklaring, opgemaakt te Donostia — San Sebastian op 26 mei 1989 (1)

ALBERT II, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77, eerste lid, 6°, van de Grondwet.

Art. 2. Het Verdrag inzake de toetreding van het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek tot het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, alsmede tot het Protocol betreffende de uitlegging daarvan door het Hof van Justitie, zoals deze zijn gewijzigd bij het Verdrag inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en

(1) *Session 1995-1996.*

Sénat.

Documents. — Projet de loi, n° 1-351/1. — Rapport, n° 1-351/2. — Texte adopté en Commission n° 1-351/3.

Annales parlementaires. — Discussion, séance du 18 juillet 1996. — Vote, séance du 18 juillet 1996.

Chambre des représentants.

Documents. — Projet transmis par le Sénat, n° 667/1.

Session 1996-1997.

Annales parlementaires. — Discussion, séance du 8 octobre 1996. — Vote, séance du 10 octobre 1996.

F. 98 — 31

[97/15124]

10 JANVIER 1997. — Loi portant assentiment à la Convention relative à l'adhésion du Royaume d'Espagne et de la République portugaise à la Convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matières civile et commerciale, ainsi qu'au Protocole concernant son interprétation par la Cour de Justice, avec les adaptations y apportées par la Convention relative à l'adhésion du Royaume de Danemark, de l'Irlande et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et les adaptations y apportées par la Convention relative à l'adhésion de la République hellénique, Annexes I, II, III, IV et V, et déclaration commune, faites à Donostia — San Sebastian le 26 mai 1989 (1)

ALBERT II, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.

Les Chambres ont adopté et Nous sanctionnons ce qui suit :

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 77, alinéa 1er, 6°, de la Constitution.

Art. 2. La Convention relative à l'adhésion du Royaume d'Espagne et de la République portugaise à la Convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, ainsi qu'au Protocole concernant son interprétation par la Cour de Justice, avec les adaptations y apportées par la Convention relative à l'adhésion du Royaume de Danemark, de l'Irlande et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et les adapta

(1) *Zitting 1995-1996.*

Senaat.

Documenten. — Ontwerp van wet, nr. 1-351/1. — Verslag, nr. 1-351/2. — Tekst goedgekeurd in de Commissie, nr. 1-351/3.

Parlementaire Handelingen. — Bespreking, zitting van 18 juli 1996. — Stemming, zitting van 18 juli 1996.

Kamer van volksvertegenwoordigers.

Documenten. — Ontwerp overgezonden door de Senaat, nr. 667/1.

Zitting 1996-1997.

Parlementaire Handelingen. — Bespreking, zitting van 8 oktober 1996. — Stemming, zitting van 10 oktober 1996.

bij het Verdrag inzake de toetreding van de Helleense Republiek, de Bijlagen I, II, III, IV en V, en de Gemeenschappelijke Verklaring, opgemaakt te Donostia-San Sebastian op 26 mei 1989, zullen volkomen uitwerking hebben.

Brussel, 18 juli 1996.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 10 januari 1997.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Buitenlandse Zaken,
E. DERYCKE

De Minister van Justitie,
S. DE CLERCK

Met 's Lands zegel gezegd :

De Minister van Justitie,
S. DE CLERCK

Verdrag inzake de toetreding van het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek tot het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, alsmede tot het protocol betreffende de uitlegging daarvan door het Hof van Justitie, zoals deze zijn gewijzigd bij het Verdrag inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en bij het Verdrag inzake de toetreding van de Helleense Republiek

PREAMBULE

De Hoge Verdragsluitende Partijen bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Overwegende dat het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek, door lid te worden van de Gemeenschap, zich verplicht hebben om toe te treden tot het Verdrag van Brussel betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken en tot het Protocol betreffende de uitlegging van dat Verdrag door het Hof van Justitie, zoals deze zijn gewijzigd bij het Verdrag inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en bij het Verdrag inzake de toetreding van de Helleense Republiek, en te dien einde onderhandelingen met de Lid-Staten van de Gemeenschap te beginnen om daarin de noodzakelijke aanpassingen aan te brengen,

Zich ervan bewust dat de Lid-Staten van de Gemeenschap en de Lid-Staten van de Europese Vrijhandelsassociatie op 16 september 1988 te Lugano het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken hebben gesloten, waardoor de beginselen van het Verdrag van Brussel worden uitgebreid tot de Staten die partij zijn bij dit Verdrag;

Hebben besloten dit Verdrag te sluiten en hebben te dien einde als hun gevolgmachtigden aangewezen :

Zijne Majesteit de Koning der Belgen :

de heer Jacques de Lentdecker, Kabinetschef van de Minister van Justitie;

Hare Majesteit de Koningin van Denemarken :

Mevr. Jette Birgitte Selsø, Zaakgelastigde bij de Ambassade van Denemarken te Madrid;

De President van de Bondsrepubliek Duitsland :

Dr. Georg Tresspitz, Gevolmachtigd Minister bij de Ambassade van de Bondsrepubliek Duitsland te Madrid;

Dr. Klaus Kinkel, Staatssecretaris van Justitie;

De President van de Helleense Republiek :

de heer Giannis Skoularikis, Minister van Justitie;

Zijne Majesteit de Koning van Spanje :

de heer Enrique Mugica Herzog, Minister van Justitie;

de President van de Franse Republiek :

de heer Pierre Arpaillange, Zegelbewaarder, Minister van Justitie;

tions y apportées par la Convention relative à l'adhésion de la République hellénique, les Annexes I, II, III, IV et V, et la Déclaration commune, faites à Donostia-San Sebastian le 26 mai 1989, sortiront leur plein et entier effet.

Bruxelles, le 18 juillet 1996.

Promulguons la présente loi, ordonnons qu'elle soit revêtue du sceau de l'Etat et publiée par le *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 10 janvier 1997.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre des Affaires étrangères,
E. DERYCKE

Le Ministre de la Justice,
S. DE CLERCK

Scellé du sceau de l'Etat :

Le Ministre de la Justice,
S. DE CLERCK

Convention relative à l'adhésion du Royaume d'Espagne et de la République portugaise à la Convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, ainsi qu'au Protocole concernant son interprétation par la Cour de Justice, avec les adaptations y apportées par la Convention relative à l'adhésion du Royaume de Danemark, de l'Irlande et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et les adaptations y apportées par la Convention relative à l'adhésion de la République hellénique

PREAMBULE

Les Hautes Parties contractantes au Traité instituant la Communauté économique européenne,

Considérant que le Royaume d'Espagne et la République portugaise, en devenant membres de la Communauté, se sont engagés à adhérer à la convention de Bruxelles concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale et au protocole concernant l'interprétation de cette convention par la Cour de justice, avec les adaptations y apportées par la convention relative à l'adhésion du Royaume de Danemark, de l'Irlande et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et les adaptations y apportées par la convention relative à l'adhésion de la République hellénique, et à entamer à cet effet des négociations avec les Etats membres de la Communauté pour y apporter les adaptations nécessaires,

Conscientes que le 16 septembre 1988 les Etats membres de la Communauté et les Etats membres de l'Association européenne de libre-échange ont conclu à Lugano la convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, qui étend les principes de la convention de Bruxelles aux Etats qui seront parties à cette convention,

Ont décidé de conclure la présente convention et ont désigné à cet effet comme plénipotentiaires :

Sa Majesté le Roi des Belges :

M. Jacques de Lentdecker, chef du cabinet du Ministre de la Justice;

Sa Majesté la Reine de Danemark :

Mme Jette Birgitte Selsø, chargé d'affaires a.i. à l'Ambassade du Danemark à Madrid;

le Président de la République fédérale d'Allemagne :

Dr. Georg Tresspitz, Ministre plénipotentiaire à l'Ambassade de la République fédérale d'Allemagne à Madrid;

Dr. Klaus Kinkel, Secrétaire d'Etat auprès du Ministère fédéral de la Justice;

le Président de la République hellénique :

M. Giannis Skoularikis, Ministre de la Justice :

Sa Majesté le Roi d'Espagne :

M. Enrique Mugica Herzog, Ministre de la Justice;

le Président de la République française :

M. Pierre Arpaillange, Garde des Sceaux, Ministre de la Justice;

de President van Ierland :
 de heer Patrick Walshe, Buitengewoon en gevolmachtigd Ambassadeur van Ierland in Spanje;
 de President van de Italiaanse Republiek :
 de heer Giuliano Vassalli, Minister van Justitie;
 Zijne Koninklijke Hoogheid de Groothertog van Luxemburg :
 de heer Ronald Mayer, Buitengewoon en gevolmachtigd Ambassadeur van Luxemburg in Spanje;
 Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden :
 de heer Frits Korthals Altes, Minister van Justitie;
 de heer J. Spoormaker, Eerste Ambassade-secretaris;
 de President van de Portugese Republiek :
 de heer Fernando Nogueira, Minister van Algemene Zaken en van Justitie;
 Hare Majesteit de Koningin van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland :
 de heer John Patten, Onderminister van Buitenlandse Zaken;
 Die, in het kader van de Raad bijeen, na overlegging van hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten,
 Omtrent de volgende bepalingen overeenstemming hebben bereikt :

TITEL I. — *Algemene bepalingen*

Artikel 1

Het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek treden toe tot het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Brussel op 27 september 1968, hierna te noemen « het Verdrag van 1968 » en tot het Protocol betreffende de uitlegging daarvan door het Hof van Justitie, ondertekend te Luxemburg op 3 juni 1971, hierna te noemen « het Protocol van 1971 », zoals deze zijn gewijzigd :

— bij het op 9 oktober 1978 te Luxemburg ondertekende Verdrag, hierna te noemen « het Verdrag van 1978 », inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, alsmede tot het Protocol betreffende de uitlegging daarvan door het Hof van Justitie;

— bij het op 25 oktober 1982 te Luxemburg ondertekende Verdrag, hierna te noemen « het Verdrag van 1982 », inzake de toetreding van de Helleense Republiek tot het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, alsmede tot het Protocol betreffende de uitlegging daarvan door het Hof van Justitie, zoals deze zijn gewijzigd bij het Verdrag inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

Artikel 2

De fundamentele aanpassingen die bij het onderhavig Verdrag worden aangebracht in het Verdrag van 1968 en het Protocol van 1971, zoals deze zijn gewijzigd bij het Verdrag van 1978 en bij het Verdrag van 1982, zijn opgenomen in de titels II tot en met V. De formele aanpassingen van het Verdrag van 1968, zoals dat gewijzigd is bij het Verdrag van 1978 en het Verdrag van 1982, zijn voor elke betrokken authentieke versie afzonderlijk opgenomen in bijlage I, die een integrerend deel van dit Verdrag uitmaakt.

TITEL II. — *Aanpassingen van het Verdrag van 1968*

Artikel 3

In artikel 3, tweede lid, van het Verdrag van 1968, als gewijzigd bij artikel 4 van het Verdrag van 1978 en artikel 3 van het Verdrag van 1982, wordt tussen het negende en het tiende streepje ingevoegd :

« — in Portugal : de artikelen 65, lid 1, onder c), 65, lid 2, en 65A, onder c), van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Código de Processo Civil) en artikel 11 van het Wetboek van Rechtsvordering in Arbeidszaken (Código de Processo do Trabalho). ».

Artikel 4

Artikel 5, punt 1, van het Verdrag van 1968, als gewijzigd bij artikel 5 van het Verdrag van 1978, wordt als volgt gelezen :

« 1. ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst : voor het gerecht van de plaats waar de verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt, is uitgevoerd of moet worden uitgevoerd : ten aanzien van individuele verbintenissen uit arbeidsovereenkomst is dit de plaats waar de werknemer gewoonlijk zijn arbeid verricht; wanneer de

le Président de l'Irlande :
 M. Patrick Walshe, Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire de l'Irlande en Espagne;
 le Président de la République italienne :
 M. Giuliano Vassalli, Ministre de la Justice;
 Son Altesse royale le Grand-Duc de Luxembourg :
 M. Ronald Mayer, Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire du Luxembourg en Espagne;
 Sa Majesté la Reine des Pays-Bas :
 M. Frits Korthals Altes, Ministre de la Justice;
 M. J. Spoormaker, Premier secrétaire d'Ambassade;
 le Président de la République portugaise :
 M. Fernando Nogueira, Ministre de la Présidence et de la Justice;

Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord :

M. John Patten, Secrétaire d'Etat auprès du Ministère de l'Intérieur, Lesquels, réunis au sein du Conseil, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme,

Sont convenus des dispositions qui suivent :

TITRE Ier. — *Dispositions générales*

Article 1er

Le Royaume d'Espagne et la République portugaise adhèrent à la convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, signée à Bruxelles le 27 septembre 1968, ci-après dénommée « convention de 1968 », et au protocole concernant son interprétation par la Cour de justice, signé à Luxembourg le 3 juin 1971, ci-après dénommé « protocole de 1971 », avec les adaptations y apportées :

— par la convention, signée à Luxembourg le 9 octobre 1978 et ci-après dénommée « convention de 1978 », relative à l'adhésion du Royaume de Danemark, de l'Irlande et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du nord à la convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, ainsi qu'au protocole concernant son interprétation par la Cour de justice;

— par la convention, signée à Luxembourg le 25 octobre 1982 et ci-après dénommée « convention de 1982 », relative à l'adhésion de la République hellénique à la convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, ainsi qu'au protocole concernant son interprétation par la Cour de justice, avec les adaptations y apportées par la convention relative à l'adhésion du Royaume de Danemark, de l'Irlande et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord.

Article 2

Les adaptations substantielles apportées par la présente convention à la convention de 1968 et au protocole de 1971, tels qu'ils ont été adaptés par la convention de 1978 et la convention de 1982, figurent aux titres II à V. Les adaptations formelles à la convention de 1968, telle que modifiée par la convention de 1978 et la convention de 1982, figurent, séparément pour chaque version authentique concernée, à l'annexe I, qui fait partie intégrante de la présente convention.

TITRE II. — *Adaptations de la convention de 1968*

Article 3

A l'article 3 deuxième alinéa de la convention de 1968, modifié par l'article 4 de la convention de 1978 et l'article 3 de la convention de 1982, le tiret suivant est inséré entre le neuvième et le dixième tiret :

« — au Portugal : l'article 65 paragraphe 1 point c), l'article 65, paragraphe 2 et l'article 65A point c) du Code de procédure civile (Código de Processo Civil) et l'article 11 du Code de procédure du travail (Código de Processo do Trabalho). ».

Article 4

A l'article 5 de la convention de 1968, modifié par l'article 5 de la convention de 1978, le point 1 est remplacé par le texte suivant :

« 1. en matière contractuelle, devant le tribunal du lieu où l'obligation qui sert de base à la demande a été ou doit être exécutée; en matière de contrat individuel de travail, ce lieu est celui où le travailleur accomplit habituellement son travail; lorsque le travailleur n'accomplit pas habituellement son travail dans un même pays, l'employeur peut être

werknemer niet in een zelfde land gewoonlijk zijn arbeid verricht, kan de werkgever tevens worden opgeroepen voor het gerecht van de plaats waar zich de vestiging bevindt of bevond die de werknemer in dienst heeft genomen; ».

Artikel 5

Artikel 6 van het Verdrag van 1968 wordt aangevuld met onderstaand punt 4 :

« 4. ten aanzien van een verbintenis uit overeenkomst, indien de vordering vergezeld kan gaan van een zakelijke vordering betreffende een onroerend goed tegen dezelfde verweerder : voor de gerechten van de Verdragsluitende Staat waarin het onroerend goed gelegen is. ».

Artikel 6

Artikel 16, punt 1, van het Verdrag van 1968 wordt als volgt gelezen :

« 1. a) ten aanzien van zakelijke rechten op en huur en verhuur, pacht en verpachting van onroerende goederen : de gerechten van de Verdragsluitende Staat waar het onroerend goed gelegen is;

b) ten aanzien evenwel van huur en verhuur, pacht en verpachting van onroerende goederen voor tijdelijk particulier gebruik voor ten hoogste zes opeenvolgende maanden : eveneens de gerechten van de Verdragsluitende Staat waar de -verweerder woonplaats heeft, mits de eigenaar en de verhuurder of pachter natuurlijke personen zijn en zij woonplaats in dezelfde Verdragsluitende Staat hebben; ».

Artikel 7

In artikel 17 van het Verdrag van 1968, als gewijzigd bij artikel 11 van het Verdrag van 1978 :

— wordt het eerste lid als volgt gelezen :

« Wanneer de partijen, van wie er ten minste één woonplaats heeft op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat, een gerecht of de gerechten van een Verdragsluitende Staat hebben aangewezen voor de kennisneming van geschillen welke naar aanleiding van en bepaalde rechtsbetrekking zijn ontstaan of zullen ontstaan, is dit gerecht of zijn de gerechten van die Staat bij uitsluiting bevoegd. Deze overeenkomst tot aanwijzing van een bevoegde rechter dient te worden gesloten :

a) hetzij bij een schriftelijke overeenkomst, hetzij bij een schriftelijk bevestigde mondelinge overeenkomst;

b) hetzij in een vorm die wordt toegelaten door de handelwijzen die tussen de partijen gebruikelijk zijn geworden;

c) hetzij, in de internationale handel, in een vorm die overeenstemt met een gewoonte waarvan de partijen op de hoogte zijn of hadden behoren te zijn en die in de internationale handel algemeen bekend is en door partijen bij dergelijke overeenkomsten in de betrokken handelsbranche doorgaans in acht wordt genomen.

Wanneer een dergelijke overeenkomst wordt gesloten door partijen die geen van allen woonplaats op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat hebben, kunnen de gerechten van de andere Verdragsluitende Staten van het geschil geen kennis nemen, zolang het aangewezen gerecht of de aangewezen gerechten zich niet onbevoegd hebben verklaard. »;

— wordt onderstaande tekst toegevoegd als laatste lid :

« Ten aanzien van geschillen inzake individuele arbeidsovereenkomsten heeft de overeenkomst tot aanwijzing van een bevoegde rechter alleen gevolg indien deze laatste overeenkomst is gesloten na het ontstaan van het geschil of indien de werknemer zich daarop beroept om andere gerechten aan te zoeken dan dat van de woonplaats van de verweerder of het in artikel 5, punt 1, bedoelde gerecht. »

Artikel 8

Artikel 21 van het Verdrag van 1968 wordt als volgt gelezen :

« Artikel 21. « Wanneer voor gerechten van verschillende Verdragsluitende Staten tussen dezelfde partijen vorderingen aanhangig zijn, welke hetzelfde onderwerp betreffen en op dezelfde oorzaak berusten, houdt het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht zijn uitspraak ambtshalve aan totdat de bevoegdheid van het gerecht waarbij de zaak het eerst is aangebracht, vaststaat.

Wanneer de bevoegdheid van het gerecht waarbij de zaak het eerst is aangebracht, vaststaat, verklaart het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht, zich onbevoegd. ».

également attrait devant le tribunal du lieu où se trouve ou se trouvait l'établissement qui a embauché le travailleur; ».

Article 5

L'article 6 de la convention de 1968 est complété par le point suivant :

« 4. en matière contractuelle, si l'action peut être jointe à une action en matière de droits réels immobiliers dirigée contre le même défendeur, devant le tribunal de l'Etat contractant où l'immeuble est situé. »

Article 6

A l'article 16 de la convention de 1968, le point 1 est remplacé par le texte suivant :

« 1. a) en matière de droits réels immobiliers et de baux d'immeubles, les tribunaux de l'Etat contractant où l'immeuble est situé;

b) toutefois, en matière de baux d'immeubles conclus en vue d'un usage personnel temporaire pour une période maximale de six mois consécutifs, sont également compétents les tribunaux de l'Etat contractant dans lequel le défendeur est domicilié, à condition que le propriétaire et le locataire soient des personnes physiques et qu'ils soient domiciliés dans le même Etat contractant; ».

Article 7

A l'article 17 de la convention de 1968, modifié par l'article 11 de la convention de 1978 :

— le premier alinéa est remplacé par le texte suivant :

« Si les parties, dont l'une au moins a son domicile sur le territoire d'un Etat contractant, sont convenues d'un tribunal ou de tribunaux d'un Etat contractant pour connaître des différends nés ou à naître à l'occasion d'un rapport de droit déterminé, ce tribunal ou les tribunaux de cet Etat sont seuls compétents. Cette convention attributive de juridiction est conclue :

a) par écrit ou verbalement avec confirmation écrite, soit

b) sous une forme qui soit conforme aux habitudes que les parties ont établies entre elles, soit

c) dans le commerce international, sous une forme qui soit conforme à un usage dont les parties avaient connaissance ou étaient censées avoir connaissance et qui est largement connu et régulièrement observé dans ce type de commerce par les parties à des contrats du même type dans la branche commerciale considérée.

Lorsqu'une telle convention est conclue par des parties dont aucune n'a son domicile sur le territoire d'un Etat contractant, les tribunaux des autres Etats contractants ne peuvent connaître du différend tant que le tribunal ou les tribunaux désignés n'ont pas décliné leur compétence. »;

— le texte suivant est ajouté comme dernier alinéa :

« En matière de contrats individuels de travail, la convention attributive de juridiction ne produit ses effets que si elle est postérieure à la naissance du différend ou si le travailleur l'invoque pour saisir d'autres tribunaux que celui du domicile du défendeur ou celui indiqué à l'article 5 point 1. »

Article 8

L'article 21 de la convention de 1968 est remplacé par le texte suivant :

« Article 21. Lorsque des demandes ayant le même objet et la même cause sont formées entre les mêmes parties devant des juridictions d'Etats contractants différents, la juridiction saisie en second lieu surseoit d'office à statuer jusqu'à ce que la compétence du tribunal premier saisi soit établie.

Lorsque la compétence du tribunal premier saisi est établie, le tribunal saisi en second lieu se dessaisit en faveur de celui-ci. »

Artikel 9

Artikel 31, eerste lid, van het Verdrag van 1968 wordt als volgt gelezen :

« De beslissingen die in een Verdragsluitende Staat gegeven zijn en daar uitvoerbaar zijn, kunnen in een andere Verdragsluitende Staat ten uitvoer worden gelegd, nadat zij aldaar, ten verzoeken van iedere belanghebbende partij, uitvoerbaar zijn verklaard. »

Artikel 10

In artikel 32, eerste lid, van het Verdrag van 1968, als gewijzigd bij artikel 16 van het Verdrag van 1978, en bij artikel 4 van het Verdrag van 1982, wordt tussen het vierde en het vijfde streepje ingevoegd :

« — in Spanje, tot de Juzgado de Primera Instancia, »
en wordt tussen het negende en het tiende streepje ingevoegd :
« — in Portugal, tot het Tribunal Judicial de Circulo, ».

Artikel 11

1. In artikel 37, eerste lid, van het Verdrag van 1968, als gewijzigd bij artikel 17 van het Verdrag van 1978, en bij artikel 5 van het Verdrag van 1982, wordt tussen het vierde en het vijfde streepje ingevoegd :

« — in Spanje, voor de Audiencia Provincial, »
en wordt tussen het negende en het tiende streepje ingevoegd :
« — in Portugal, voor het Tribunal da Relação, ».

2. Artikel 37, tweede lid, eerste streepje, van het Verdrag van 1968, als gewijzigd bij artikel 17 van het Verdrag van 1978 en bij artikel 5 van het Verdrag van 1982, wordt als volgt gelezen :

« — in België, Griekenland, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Nederland en Spanje slechts een beroep in cassatie worden ingesteld, ».

Tussen het vierde en het vijfde streepje wordt ingevoegd :
« — in Portugal slechts het rechtsmiddel van beroep inzake een rechtsvraag worden ingesteld, ».

Artikel 12

In artikel 40, eerste lid, van het Verdrag van 1968, als gewijzigd bij artikel 19 van het Verdrag van 1978 en bij artikel 6 van het Verdrag van 1982, wordt tussen het vierde en het vijfde streepje ingevoegd :

« — in Spanje, voor de Audiencia Provincial, »
en wordt tussen het negende en het tiende streepje ingevoegd :
« — in Portugal, voor het Tribunal da Relação, ».

Artikel 13

Artikel 41, eerste streepje, van het Verdrag van 1968, als gewijzigd bij artikel 20 van het Verdrag van 1978 en bij artikel 7 van het Verdrag van 1982, wordt als volgt gelezen :

« — in België, Griekenland, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Nederland en Spanje slechts een beroep in cassatie worden ingesteld, ».

Tussen het vierde en het vijfde streepje wordt ingevoegd :
« — in Portugal slechts het rechtsmiddel van beroep inzake een rechtsvraag worden ingesteld, ».

Artikel 14

Artikel 50, eerste lid, van het Verdrag van 1968 wordt als volgt gelezen :

« Authentieke akten, verleden en uitvoerbaar in een Verdragsluitende Staat, worden op verzoek, overeenkomstig de in de artikelen 31 en volgende bedoelde procedure, in een andere Verdragsluitende Staat uitvoerbaar verklaard. Het verzoek kan alleen worden afgewezen indien de tenuitvoerlegging van de authentieke akte strijdig is met de openbare orde van de aangezochte Staat. »

Artikel 15

In artikel 52 van het Verdrag van 1968 wordt het derde lid geschrapt.

Artikel 16

Artikel 54 van het Verdrag van 1968 wordt als volgt gelezen :

« Artikel 54. De bepalingen van dit verdrag zijn slechts van toepassing op rechtsvorderingen ingesteld en authentieke akten verleden na de inwerkingtreding van het verdrag in de Staat van herkomst en, indien de erkenning of tenuitvoerlegging van een beslissing of authentieke akte wordt verzocht, na de inwerkingtreding in de aangezochte Staat.

Article 9

A l'article 31 de la convention de 1968, le premier alinéa est remplacé par le texte suivant :

« Les décisions rendues dans un Etat contractant et qui y sont exécutoires sont mises à exécution dans un autre Etat contractant après y avoir été déclarées exécutoires sur requête de toute partie intéressée. »

Article 10

A l'article 32 premier alinéa de la convention de 1968, modifié par l'article 16 de la convention de 1978 et l'article 4 de la convention de 1982, le tiret suivant est inséré entre le quatrième et le cinquième tiret :

« — en Espagne, au Juzgado de Primera Instancia, »
et le tiret suivant est inséré entre le neuvième et le dixième tiret :
« — au Portugal, au Tribunal Judicial de Circulo, ».

Article 11

1. A l'article 37 premier alinéa de la convention de 1968, modifié par l'article 17 de la convention de 1978 et l'article 5 de la convention de 1982, le tiret suivant est inséré entre le quatrième et le cinquième tiret :

« — en Espagne, devant l'Audiencia Provincial, »
et le tiret suivant est inséré entre le neuvième et le dixième tiret :
« — au Portugal, devant le Tribunal da Relação, ».

2. A l'article 37 deuxième alinéa de la convention de 1968, modifié par l'article 17 de la convention de 1978 et l'article 5 de la Convention de 1982, le premier tiret est remplacé par le texte suivant :

« — en Belgique, en Grèce, en Espagne, en France, en Italie, au Luxembourg et aux Pays-Bas, que d'un pourvoi en cassation, »

et le tiret suivant est inséré entre le quatrième et le cinquième tiret :
« — au Portugal, que d'un recours sur un point de droit, ».

Article 12

A l'article 40 premier alinéa de la convention de 1968 modifié par l'article 19 de la Convention de 1978 et l'article 6 de la convention de 1982, le tiret suivant est inséré entre le quatrième et le cinquième tiret :

« — en Espagne, devant l'Audiencia Provincial, »
et le tiret suivant est inséré entre le neuvième et le dixième tiret :
« — au Portugal, devant le Tribunal da Relação, ».

Article 13

A l'article 41 de la convention de 1968, modifié par l'article 20 de la convention de 1978 et l'article 7 de la convention de 1982, le premier tiret est remplacé par le texte suivant :

« — en Belgique, en Grèce, en Espagne, en France, en Italie, au Luxembourg et aux Pays-Bas, que d'un pourvoi en cassation, »

et le tiret suivant est inséré entre le quatrième et le cinquième tiret :
« — au Portugal, que d'un recours sur un point de droit, ».

Article 14

A l'article 50 de la convention de 1968, le premier alinéa est remplacé par le texte suivant :

« Les actes authentiques reçus et exécutoires dans un Etat contractant sont, sur requête, déclarés exécutoires dans un autre Etat contractant, conformément à la procédure prévue aux articles 31 et suivants. La requête ne peut être rejetée que si l'exécution de l'acte authentique est contraire à l'ordre public de l'Etat requis. »

Article 15

A l'article 52 de la convention de 1968, le troisième alinéa est supprimé.

Article 16

L'article 54 de la convention de 1968 est remplacé par le texte suivant :

« Article 54. Les dispositions de la présente convention ne sont applicables qu'aux actions judiciaires intentées et aux actes authentiques reçus postérieurement à l'entrée en vigueur de la présente convention dans l'Etat d'origine et, lorsque la reconnaissance ou l'exécution d'une décision ou d'un acte authentique est demandée, dans l'Etat requis.

Evenwel worden beslissingen, gegeven na de dag van inwerkingtreding van dit Verdrag in de betrekkingen tussen de Staat van herkomst en de aangezochte Staat naar aanleiding van vóór deze dag ingestelde vorderingen, erkend en ten uitvoer gelegd overeenkomstig de bepalingen van titel III, indien de toegepaste bevoegdheidsregels overeenkomen met de regels voorzien in titel II, of neergelegd in een Verdrag dat tussen de Staat van herkomst en de aangezochte Staat van kracht was toen de vordering werd ingesteld.

Indien de partijen in een geschil over een overeenkomst vóór 1 juni 1988 wat Ierland betreft of vóór 1 januari 1987 wat het Verenigd Koninkrijk betreft schriftelijk waren overeengekomen op deze overeenkomst het Ierse recht of het recht van een deel van het Verenigd Koninkrijk toe te passen, blijven de rechten van Ierland of van dit deel van het Verenigd Koninkrijk bevoegd om van dit geschil kennis te nemen. »

Artikel 17

Titel VI van het Verdrag van 1968 wordt aangevuld met het volgende artikel :

« Artikel 54bis. Gedurende drie jaar, te rekenen vanaf 1 november 1986 voor Denemarken en vanaf 1 juni 1988 voor Ierland, wordt in elk van deze Staten de bevoegdheid in zaken van zeerecht niet alleen bepaald overeenkomstig titel II, maar ook overeenkomstig de bepalingen nr. 1 tot en met nr. 6 hierna. Deze bepalingen zijn in elk van deze Staten evenwel niet langer van toepassing zodra het op 10 mei 1952 te Brussel ondertekende Internationale Verdrag tot eenmaking van enkele bepalingen inzake conservatoir beslag op zeeschepen voor die Staat in werking is getreden.

1. Degene die zijn woonplaats heeft in een Verdragsluitende Staat, kan in de volgende gevallen voor de rechten van een van de hierboven genoemde Staten worden gedaagd ter zake van een zeerechtelijke vordering, wanneer op het schip waarop de vordering betrekking heeft of op enig ander schip waarvan hij eigenaar is, op het grondgebied van laatstgenoemde Staat gerechtelijk beslag is gelegd als zekerheid voor de vordering, of wanneer aldaar beslag had kunnen worden gelegd, maar er borgtocht dan wel enige andere zekerheid is gesteld :

- a) indien de eiser zijn woonplaats in die Staat heeft;
- b) indien de vordering in die Staat is ontstaan;
- c) indien de vordering is ontstaan op een reis tijdens welke het beslag is gelegd of had kunnen worden gelegd;
- d) indien de vordering voortvloeit uit een aanvaring of schade die, hetzij door het uitvoeren of nalaten van een manoeuvre, hetzij door nietnaleving der reglementen, een schip heeft toegebracht aan een ander schip dan wel aan de zich aan boord van een van deze schepen bevindende zaken of personen;
- e) indien de vordering is ontstaan uit hulp of berging;
- f) indien de vordering betrekking heeft op een hypotheek of een andere vorm van zekerheid betreffende het schip waarop beslag is gelegd.

2. Beslag kan worden gelegd op elk schip waarop de zeerechtelijke vordering betrekking heeft of op elk ander schip dat toebehoort aan degene die op het tijdstip van het ontstaan van de vordering eigenaar was van het schip waarop deze vordering betrekking heeft. Ter zake van de in nr. 5 onder o), p) of q), bedoelde vorderingen kan evenwel alleen beslag worden gelegd op het schip waarop de vordering betrekking heeft.

3. Schepen worden geacht dezelfde eigenaar te hebben wanneer alle aandelen in handen zijn van dezelfde persoon of personen.

4. In geval van bevrachting waarbij de zeggenschap over het schip is overgedragen, kan, wanneer alleen de bevrachter aansprakelijk is voor een zeerechtelijke vordering ter zake van het schip, op dit schip of op enig ander schip van deze bevrachter beslag worden gelegd, doch kan ter zake van deze vordering geen beslag worden gelegd op enig ander schip van de eigenaar. Dit geldt ook in alle gevallen waarin een ander dan de eigenaar aansprakelijk is voor een zeerechtelijke vordering ter zake van het schip.

5. Onder « zeerechtelijke vordering » wordt verstaan een vordering voortvloeiend uit :

- a) schade veroorzaakt door een schip door aanvaring of anderszins;
- b) dood of persoonlijk letsel veroorzaakt door een schip of voortvloeiend uit de exploitatie van een schip;
- c) hulp en berging;

Toutefois, les décisions rendues après la date d'entrée en vigueur de la présente convention dans les rapports entre l'Etat d'origine et l'Etat requis à la suite d'actions intentées avant cette date sont reconnues et exécutées conformément aux dispositions du titre III si les règles de compétence appliquées sont conformes à celles prévues soit par le titre II soit par une convention qui était en vigueur entre l'Etat d'origine et l'Etat requis lorsque l'action a été intentée.

Si, par un écrit antérieur au 1er juin 1988 pour l'Irlande ou au 1er janvier 1987 pour le Royaume-Uni, les parties en litige à propos d'un contrat étaient convenues d'appliquer à ce contrat le droit irlandais ou le droit d'une partie du Royaume-Uni, les tribunaux de l'Irlande ou de cette partie du Royaume-Uni conservent la faculté de connaître de ce litige. »

Article 17

Le titre VI de la convention de 1968 est complété par l'article suivant :

« Article 54bis. Pendant trois années à compter du 1er novembre 1986 pour le Danemark et à compter du 1er juin 1988 pour l'Irlande, la compétence en matière maritime dans chacun de ces Etats est déterminée non seulement conformément aux dispositions du titre II, mais également conformément aux points 1 à 6. Toutefois, ces dispositions cesseront d'être applicables dans chacun de ces Etats au moment où la convention internationale pour l'unification de certaines règles sur la saisie conservatoire des navires de mer, signée à Bruxelles le 10 mai 1952, sera en vigueur à son égard.

1. Une personne domiciliée sur le territoire d'un Etat contractant peut être attraite pour une créance maritime devant les tribunaux de l'un des Etats mentionnés ci-dessus lorsque le navire sur lequel porte la créance ou tout autre navire dont elle est propriétaire a fait l'objet d'une saisie judiciaire sur le territoire de ce dernier Etat pour garantir la créance, ou aurait pu y faire l'objet d'une saisie alors qu'une caution ou une autre sûreté a été donnée, dans les cas suivants :

- a) si le demandeur est domicilié sur le territoire de cet Etat;
- b) si la créance maritime est née dans cet Etat;
- c) si la créance maritime est née au cours d'un voyage pendant lequel la saisie a été faite ou aurait pu être faite;
- d) si la créance provient d'un abordage ou d'un dommage causé par un navire, par exécution ou omission d'une manoeuvre ou par inobservation des règlements, soit à un autre navire, soit aux choses ou personnes se trouvant à bord;
- e) si la créance est née d'une assistance ou d'un sauvetage;
- f) si la créance est garantie par une hypothèque maritime ou un mort-gage sur le navire saisi.

2. Peut être saisi le navire auquel la créance maritime se rapporte ou tout autre navire appartenant à celui qui était, au moment où est née la créance maritime, propriétaire du navire auquel cette créance se rapporte. Toutefois, pour les créances prévues au point 5 sous o), p) ou q), seul le navire sur lequel porte la créance pourra être saisi.

3. Des navires seront réputés avoir le même propriétaire lorsque toutes les parts de propriété appartiennent à une même ou aux mêmes personnes.

4. En cas d'affrètement d'un navire avec remise de la gestion nautique, lorsque l'affréteur répond seul d'une créance maritime se rapportant au navire, celui-ci peut être saisi ou tout autre navire appartenant à cet affréteur, mais aucun autre navire appartenant au propriétaire ne peut être saisi en vertu de cette créance maritime. Il en est de même dans tous les cas où une personne autre que le propriétaire est tenue d'une créance maritime.

5. On entend par « créance maritime » l'allégation d'un droit ou d'une créance ayant l'une ou plusieurs des causes suivantes :

- a) dommages causés par un navire soit par abordage, soit autrement;
- b) pertes de vies humaines ou dommages corporels causés par un navire ou provenant de l'exploitation d'un navire;
- c) assistance et sauvetage;

d) overeenkomsten betreffende het gebruik of de huur van een schip bij wijze van bevrachting of anderszins;

e) overeenkomsten betreffende goederenvervoer per schip bij wijze van bevrachting, cognossement of anderszins;

f) verlies van of schade aan goederen, met inbegrip van de bagage, vervoerd per schip;

g) averij-grosse;

h) bodemerij;

i) slepen;

j) loodsen;

k) aan een schip geleverde goederen of materiaal ten behoeve van de exploitatie of het onderhoud van het schip, ongeacht de plaats van de levering;

l) bouw, herstelling of uitrusting van een schip, of havengelden;

m) de lonen van kapitein, officieren of bemanning;

n) uitgaven van de kapitein, met inbegrip van uitgaven gedaan door verscheper, bevrachters, of agenten voor rekening van het schip of zijn eigenaar;

o) geschillen over de eigendom van een schip;

p) geschillen tussen medeëigenaars van een schip over eigendom, bezit, exploitatie of opbrengsten van dat schip;

q) elke hypotheek of andere vorms van zekerheid betreffende een schip.

6. In Denemarken dekt de uitdrukking « beslag », wat de in nr. 5, onder o) en p), bedoelde zeerechtelijke vorderingen betreft, ook de « forbud », voor zover ingevolge de artikelen 646 tot en met 653 van de Wet op de burgerlijke rechtsvordering (Lov om rettens pleje) alleen deze procedure ter zake is toegelaten. »

Artikel 18

Artikel 55 van het Verdrag van 1968, als gewijzigd bij artikel 24 van het Verdrag van 1978 en bij artikel 8 van het Verdrag van 1982, wordt aangevuld met de volgende Verdragen, die op de chronologisch juiste plaats in de lijst worden opgenomen :

« — het Verdrag tussen Spanje en Frankrijk betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen en scheiderechterlijke uitspraken in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Parijs op 28 mei 1969;

— het Verdrag tussen Spanje en Italië betreffende de rechtsbijstand en erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Madrid op 22 mei 1973;

— het Verdrag tussen Spanje en de Bondsrepubliek Duitsland betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen, rechterlijke schikkingen en executoriale authentieke akten in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Bonn op 14 november 1983. »

Artikel 19

Artikel 57 van het Verdrag van 1968, gewijzigd bij artikel 25 van het Verdrag van 1978, wordt als volgt gelezen :

« Artikel 57. 1. Dit verdrag laat onverlet de verdragen waarbij de Verdragsluitende Staten partij zijn of zullen zijn en die, voor bijzondere onderwerpen, de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen regelen.

2. Ten einde de eenvormige uitlegging van lid 1 te waarborgen wordt dit lid als volgt toegepast :

a) Dit verdrag staat er niet aan in de weg dat een gerecht van een Verdragsluitende Staat die partij is bij een verdrag over een bijzonder onderwerp, overeenkomstig dat verdrag kennis neemt van een zaak, ook indien de verweerder zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat die geen partij is bij dat verdrag. Het gerecht past in ieder geval artikel 20 van dit verdrag toe.

b) Beslissingen die een gerecht van een Verdragsluitende Staat heeft gegeven uit hoofde van rechterlijke bevoegdheid die ontleend wordt aan een verdrag over een bijzonder onderwerp, worden in de andere Verdragsluitende Staten overeenkomstig het onderhavige verdrag erkend en ten uitvoer gelegd.

Indien een verdrag over een bijzonder onderwerp, waarbij zowel de Staat van herkomst als de aangezochte Staat partij zijn, voorwaarden vaststelt voor de erkenning of tenuitvoerlegging van beslissingen, vinden die voorwaarden toepassing. In elk geval kunnen de bepalingen van het onderhavige verdrag betreffende de procedures voor erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen, worden toegepast.

d) contrats relatifs à l'utilisation ou la location d'un navire par charte-partie ou autrement;

e) contrats relatifs au transport des marchandises par un navire en vertu d'une charte-partie, d'un connaissement ou autrement;

f) pertes ou dommages aux marchandises et bagages transportés par un navire;

g) avarie commune;

h) prêt à la grosse;

i) remorquage;

j) pilotage;

k) fournitures, quel qu'en soit le lieu, de produits ou de matériel faites à un navire en vue de son exploitation ou de son entretien;

l) construction, réparations, équipement d'un navire ou frais de cale;

m) salaires des capitaine, officiers ou hommes d'équipage;

n) débours du capitaine et ceux effectués par les chargeurs, les affréteurs et les agents pour le compte du navire ou de son propriétaire;

o) la propriété contestée d'un navire;

p) la copropriété d'un navire ou sa possession, ou son exploitation, ou les droits aux produits d'exploitation d'un navire en copropriété;

q) toute hypothèque maritime et tout mort-gage.

6. Au Danemark, l'expression « saisie judiciaire » couvre, en ce qui concerne les créances maritimes visées au point 5 sous o) et p), le forbud pour autant que cette procédure soit la seule admise en l'espèce par les articles 646 à 653 de la loi sur la procédure civile (Lov om rettens pleje). »

Article 18

L'article 55 de la convention de 1968, modifié par l'article 24 de la convention de 1978 et l'article 8 de la convention de 1982, est complété par les adjonctions suivantes qui sont insérées à leur place dans la liste des conventions suivant l'ordre chronologique :

« — la convention entre l'Espagne et la France sur la reconnaissance et l'exécution de jugements et de sentences arbitrales en matière civile et commerciale, signée à Paris le 28 mai 1969,

— la convention entre l'Espagne et l'Italie en matière d'assistance judiciaire et de reconnaissance et exécution de jugements en matière civile et commerciale, signée à Madrid le 22 mai 1973,

— la convention entre l'Espagne et la République fédérale d'Allemagne sur la reconnaissance et l'exécution de décisions et transactions judiciaires, et d'actes authentiques exécutoires en matière civile et commerciale, signée à Bonn le 14 novembre 1983. »

Article 19

L'article 57 de la convention de 1968, modifié par l'article 25 de la convention de 1978, est remplacé par le texte suivant :

« Article 57. 1. La présente convention n'affecte pas les conventions auxquelles les Etats contractants sont ou seront parties et qui, dans des matières particulières, règlent la compétence judiciaire, la reconnaissance ou l'exécution des décisions.

2. En vue d'assurer son interprétation uniforme, le paragraphe 1 est appliqué de la manière suivante :

a) la présente convention ne fait pas obstacle à ce qu'un tribunal d'un Etat contractant partie à une convention relative à une matière particulière puisse fonder sa compétence sur une telle convention, même si le défendeur est domicilié sur le territoire d'un Etat contractant non partie à une telle convention. Le tribunal saisi applique, en tout cas, l'article 20 de la présente convention;

b) les décisions rendues dans un Etat contractant par un tribunal ayant fondé sa compétence sur une convention relative à une matière particulière sont reconnues et exécutées dans les autres Etats contractants conformément à la présente convention.

Si une convention relative à une matière particulière et à laquelle sont parties l'Etat d'origine et l'Etat requis détermine les conditions de reconnaissance et d'exécution des décisions, il est fait application de ces conditions. Il peut, en tout cas, être fait application des dispositions de la présente convention qui concernent la procédure relative à la reconnaissance et à l'exécution des décisions.

3. Dit verdrag laat onverlet de toepassing van de bepalingen die, voor bijzondere onderwerpen, de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning of de tenuitvoerlegging van beslissingen regelen en die opgenomen zijn of zullen worden in de besluiten van de Instellingen van de Europese Gemeenschappen of in de nationale wetgevingen die ter uitvoering van deze bestuitten geharmoniseerd zijn. ».

Artikel 20

Artikel 58 van het Verdrag van 1968 wordt als volgt gelezen :

« Artikel 58. Totdat het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Lugano op 16 september 1988, rechtsgevolgen zal hebben voor Frankrijk en de Zwitserse Bondsstaat, laten de bepalingen van dit Verdrag de rechten onverlet welke aan Zwitserse onderdanen zijn toegekend bij het verdrag tussen Frankrijk en de Zwitserse Bondsstaat betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van vonnissen in burgerlijke zaken, ondertekend te Parijs op 15 juni 1869. ».

Artikel 21

Artikel 60 van het Verdrag van 1968, als gewijzigd bij artikel 27 van het verdrag van 1978, wordt geschrapt.

Artikel 22

De tekst onder *c*) van artikel 64 van het Verdrag van 1968 wordt geschrapt.

TITEL III. — *Aanpassingen van het Protocol bij het Verdrag van 1968*

Artikel 23

Artikel *Vter*, aan het Protocol bij het Verdrag van 1968 toegevoegd bij artikel 29 van het Verdrag van 1978 en gewijzigd bij artikel 9 van het Verdrag van 1982 wordt als volgt gelezen :

« Artikel *Vter*. Bij geschillen tussen de kapitein en een bemanningslid van een in Denemarken, Griekenland, Ierland of Portugal geregistreerd zeeschip over de beloning of andere arbeidsvoorwaarden moet het gerecht van een Verdragsluitende Staat nagaan of de ten aanzien van het schip bevoegde diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van het geschil in kennis is gesteld. Zolang deze vertegenwoordiger niet van het geschil in kennis is gesteld, moet het gerecht zijn uitspraak aanhouden. Het gerecht moet zich, zelfs ambtshalve, onbevoegd verklaren, indien deze vertegenwoordiger, na naar behoren van het geschil in kennis te zijn gesteld, gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheden die hij krachtens een consulaire overeenkomst bezit, dan wel, bij gebreke van een dergelijke overeenkomst, binnen de gestelde termijn bezwaar heeft gemaakt tegen de bevoegdheid. »

TITEL IV. — *Aanpassingen van het Protocol van 1971*

Artikel 24

Aan artikel 1 van het Protocol van 1971, als gewijzigd bij artikel 30 van het Verdrag van 1978 en artikel 10 van het Verdrag van 1982 wordt het volgende lid toegevoegd :

« Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is ook bevoegd om uitspraak te doen over de uitlegging van het Verdrag inzake de toetreding van het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek tot het Verdrag van 27 september 1968 en tot dit Protocol, zoals deze zijn gewijzigd bij de Verdragen van 1978 en 1982. ».

Artikel 25

In artikel 2, punt 1, van het Protocol van 1971, als gewijzigd bij artikel 31 van het Verdrag van 1978 en artikel 11 van het Verdrag van 1982, wordt tussen het vierde en het vijfde streepje ingevoegd :

« — in Spanje : el Tribunal Supremo. »

en wordt tussen het negende en tiende streepje ingevoegd :

« — in Portugal : o Supremo Tribunal de justiça en o Supremo Tribunal Administrativo. ».

Artikel 26

Artikel 6 van het Protocol van 1971, als gewijzigd bij artikel 32 van het Verdrag van 1978, wordt geschrapt.

Artikel 27

De tekst onder *d*) van artikel 10 van het Protocol van 1971, als gewijzigd bij artikel 33 van het Verdrag van 1978, wordt geschrapt.

3. La présente convention ne préjuge pas l'application des dispositions qui, dans des matières particulières, règlent la compétence judiciaire, la reconnaissance ou l'exécution des décisions et qui sont ou seront contenues dans les actes des institutions des Communautés européennes ou dans les législations nationales harmonisées en exécution de ces actes. »

Article 20

L'article 58 de la convention de 1968 est remplacé par le texte suivant :

« Article 58. Jusqu'au moment où la convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, signée à Lugano le 16 septembre 1988, produira ses effets à l'égard de la France et de la Confédération suisse, les dispositions de la présente convention ne portent pas préjudice aux droits reconnus aux ressortissants suisses par la convention entre la France et la Confédération suisse sur la compétence judiciaire et l'exécution des jugements en matière civile, signée à Paris le 15 juin 1869. »

Article 21

L'article 60 de la convention de 1968, modifié par l'article 27 de la convention de 1978, est supprimé.

Article 22

A l'article 64 de la convention de 1968, le point *c*) est supprimé.

TITRE III. — *Adaptations du protocole annexé à la convention de 1968*

Article 23

L'article *Vter*, ajouté au protocole annexé à la convention de 1968 par l'article 29 de la convention de 1978 et modifié par l'article 9 de la convention de 1982, est remplacé par le texte suivant :

« Article *Vter*. Dans les litiges entre le capitaine et un membre de l'équipage d'un navire de mer immatriculé au Danemark, en Grèce, en Irlande ou au Portugal, relatifs aux rémunérations ou aux autres conditions de service, les juridictions d'un Etat contractant doivent contrôler si l'agent diplomatique ou consulaire dont relève le navire a été informé du litige. Elles doivent surseoir à statuer aussi longtemps que cet agent n'a pas été informé. Elles doivent, même d'office, se dessaisir si cet agent, dûment informé, a exercé les attributions que lui reconnaît en la matière une convention consulaire ou, à défaut d'une telle convention, a soulevé des objections sur la compétence dans le délai imparti. »

TITRE IV. — *Adaptations du protocole de 1971*

Article 24

L'article 1 du protocole de 1971, modifié par l'article 30 de la convention de 1978 et l'article 10 de la convention de 1982, est complété par l'alinéa suivant :

« La Cour de justice des Communautés européennes est également compétente pour statuer sur l'interprétation de la Convention relative à l'adhésion du Royaume d'Espagne et de la République portugaise à la Convention du 27 septembre 1968 et au présent Protocole, tels qu'ils ont été adaptés par les Conventions de 1978 et de 1982. »

Article 25

A l'article 2 point 1 du protocole de 1971, modifié par l'article 31 de la convention de 1978 et l'article 11 de la convention de 1982, le tiret suivant est inséré entre le quatrième et le cinquième tiret :

« — en Espagne : el Tribunal Supremo, »

et le tiret suivant est inséré entre le neuvième et le dixième tiret :

« — au Portugal : o Supremo Tribunal de justiça et o Supremo Tribunal Administrativo. ».

Article 26

L'article 6 du protocole de 1971, modifié par l'article 32 de la convention de 1978, est supprimé.

Article 27

A l'article 10 du protocole de 1971, modifié par l'article 33 de la convention de 1978, le point *d*) est supprimé.

TITEL V. — *Aanpassingen van het Verdrag van 1978 en van het Verdrag van 1982*

Artikel 28

1. Artikel 25, lid 2, en de artikelen 35 en 36 van het Verdrag van 1978 worden geschrapt.
2. Artikel 1, lid 2, van het Verdrag van 1982 wordt geschrapt.

TITEL VI. — *Overgangsbepalingen*

Artikel 29

1. Het Verdrag van 1968 en het Protocol van 1971, als gewijzigd bij het Verdrag van 1978, bij het Verdrag van 1982 en bij dit Verdrag, zijn slechts van toepassing op rechtsvorderingen ingesteld en op authentieke akten verleden na de inwerkingtreding van dit Verdrag in de Staat van herkomst en, wanneer wordt verzocht om erkenning of tenuitvoerlegging van een beslissing of een authentieke akte, in de aangezochte Staat.

2. Evenwel worden de beslissingen, gegeven na de dag van inwerkingtreding van dit Verdrag in de betrekkingen tussen de Staat van herkomst en de aangezochte Staat naar aanleiding van vóór deze dag ingestelde vorderingen, erkend en ten uitvoer gelegd overeenkomstig de bepalingen van titel III van het Verdrag van 1968, als gewijzigd bij het Verdrag van 1978, bij het Verdrag van 1982 en het onderhavige Verdrag, indien de bevoegdheid beruiste op regels die overeenkomen met de bepalingen van de gewijzigde titel II van het Verdrag van 1968, of met de bepalingen neergelegd in een verdrag dat tussen de Staat van herkomst en de aangezochte Staat van kracht was op het ogenblik dat de vordering werd ingesteld.

TITEL VII. — *Slotbepalingen*

Artikel 30

1. De Secretaris-Generaal van de Raad der Europese Gemeenschappen zendt aan de Regeringen van het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse en de Nederlandse taal toe van het Verdrag van 1968, van het Protocol van 1971, van het Verdrag van 1978 en van het Verdrag van 1982.

2. De teksten van het Verdrag van 1968, van het Protocol van 1971, van het Verdrag van 1978 en van het Verdrag van 1982 in de Portugese en de Spaanse taal zijn opgenomen in de bijlagen II, III, IV en V van dit Verdrag. De teksten in de Portugese en de Spaanse taal zijn op gelijke wijze authentiek als de overige teksten van het Verdrag van 1968, het Protocol van 1971, het Verdrag van 1978 en het Verdrag van 1982.

Artikel 31

Dit Verdrag wordt door de ondertekenende Staten bekrachtigd. De akten van bekrachtiging worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Raad der Europese Gemeenschappen.

Artikel 32

1. Dit Verdrag treedt in werking op de eerste dag van de derde maand die volgt op de datum waarop twee ondertekenende Staten, waarvan er een het Koninkrijk Spanje of de Portugese Republiek is, hun akten van bekrachtiging nederleggen.

2. Dit verdrag wordt met betrekking tot elke andere ondertekenende Staat van kracht op de eerste dag van de derde maand volgende op het nederleggen van de akte van bekrachtiging van die Staat.

Artikel 33

De Secretaris-Generaal van de Raad der Europese Gemeenschappen stelt de ondertekenende Staten in kennis van :

- a) het nederleggen van iedere akte van bekrachtiging ;
- b) de data van inwerkingtreding van dit Verdrag voor de Verdrag-sluitende Staten.

Artikel 34

Dit Verdrag, opgesteld in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese en de Spaanse taal, welke tien teksten gelijkelijk authentiek zijn, zal worden nedergelegd in het archief van het Secretariaat van de Raad der Europese Gemeenschappen. De Secretaris-Generaal zendt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toe aan de Regering van elke ondertekenende Staat.

TITRE V. — *Adaptations de la convention de 1978 et de la convention de 1982*

Article 28

1. L'article 25 paragraphe 2 et les articles 35 et 36 de la convention de 1978 sont supprimés.
2. A l'article 1 de la convention de 1982, le paragraphe 2 est supprimé.

TITRE VI. — *Dispositions transitoires*

Article 29

1. La convention de 1968 et le protocole de 1971, modifiés par la convention de 1978, la convention de 1982 et par la présente convention, ne sont applicables qu'aux actions judiciaires intentées et aux actes authentiques reçus postérieurement à l'entrée en vigueur de la présente convention dans l'Etat d'origine et, lorsque la reconnaissance ou l'exécution d'une décision ou d'un acte authentique est demandée, dans l'Etat requis.

2. Toutefois, les décisions rendues après la date d'entrée en vigueur de la présente convention dans les rapports entre l'Etat d'origine et l'Etat requis à la suite d'actions intentées avant cette date sont reconnues et exécutées conformément aux dispositions du titre III de la convention de 1968, modifiée par la convention de 1978, la convention de 1982 et par la présente convention, si la compétence était fondée sur des règles conformes aux dispositions du titre II modifié de la convention de 1968 ou aux dispositions prévues par une convention qui était en vigueur entre l'Etat d'origine et l'Etat requis lorsque l'action a été intentée.

TITRE VII. — *Dispositions finales*

Article 30

1. Le Secrétaire général du Conseil des Communautés européennes remet aux gouvernements du Royaume d'Espagne et de la République portugaise une copie certifiée conforme de la convention de 1968, du protocole de 1971, de la convention de 1978 et de la convention de 1982, en langues allemande, anglaise, danoise, française, grecque, irlandaise, italienne et néerlandaise.

2. Les textes de la convention de 1968, du protocole de 1971, de la convention de 1978 et de la convention de 1982, établis en langues espagnole et portugaise, figurent aux annexes II, III, IV et V à la présente convention. Les textes établis en langues espagnole et portugaise font foi dans les mêmes conditions que les autres textes de la convention de 1968, du protocole de 1971, de la convention de 1978 et de la convention de 1982.

Article 31

La présente convention sera ratifiée par les Etats signataires. Les instruments de ratification seront déposés auprès du Secrétaire général du Conseil des Communautés européennes.

Article 32

1. La présente convention entrera en vigueur le premier jour du troisième mois après la date à laquelle deux Etats signataires, dont l'un est le Royaume d'Espagne ou la République portugaise, auront déposé leurs instruments de ratification.

2. A l'égard de tout autre Etat signataire, la présente convention produira ses effets le premier jour du troisième mois qui suivra le dépôt de son instrument de ratification.

Article 33

Le Secrétaire général du Conseil des Communautés européennes notifiera aux Etats signataires :

- a) le dépôt de tous instrument de ratification ;
- b) les dates d'entrée en vigueur de la présente convention pour les Etats contractants.

Article 34

La présente convention, rédigée en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise et portugaise, les dix textes faisant également foi, sera déposée dans les archives du Secrétariat du Conseil des Communautés européennes. Le Secrétaire général en remettra une copie certifiée conforme à chacun des gouvernements des Etats signataires.

GEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARING BETREFFENDE DE BEKRACHTIGING VAN HET VERDRAG BETREFFENDE DE TOETREDING VAN HET KONINKRIJK SPANJE EN VAN DE PORTUGESE REPUBLIEK TOT HET VERDRAG VAN BRUSSEL VAN 1968

Op het tijdstip van de ondertekening van het Verdrag betreffende de toetreding van het Koninkrijk Spanje en van de Portugese Republiek tot het Verdrag van Brussel van 1968, gedaan te Donostia-San Sebastián op 16 mei 1989,

De vertegenwoordigers van de Regeringen der Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen, in het kader van de raad bijeen,

Verlangend om, met name in het vooruitzicht van de voltooiing van de interne markt, de toepassing van het Verdrag van Brussel en van het protocol van 1971 snel tot de gehele Gemeenschap uit te breiden;

Zich verheugend over de sluiting, op 16 september 1988, van het Verdrag van Lugano, waarbij de beginselen van het Verdrag van Brussel worden uitgebreid tot de Staten die partij zullen zijn bij het Verdrag van Lugano, dat voornamelijk bestemd is tot regeling van de betrekkingen tussen de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap en de Lid-Staten van de Europese Vrijhandelsassociatie (EVA) ten aanzien van de rechtsbescherming van de in al deze Staten gevestigde personen en van de vereenvoudiging van de formaliteiten voor de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen;

Overwegende dat het Verdrag van Brussel als rechtsgrond artikel 220 van het Verdrag van Rome heeft en wordt uitgelegd door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen;

Zich bewust van het feit dat het Verdrag van Lugano de toepassing van het Verdrag van Brussel onverlet laat voor wat betreft de betrekkingen tussen de Lid-staten van de Europese Economische Gemeenschap, aangezien deze betrekkingen door het Verdrag van Brussel moeten worden geregeld;

Er akte van nemend dat het Verdrag van Lugano in werking zal treden nadat twee Staten, waarvan er een lid is van de Europese Gemeenschappen, en een lid van de Europese Vrijhandelsassociatie, hun instrumenten van bekrachtiging hebben neergelegd;

Verklaren zich bereid alle dienstige maatregelen te nemen opdat de nationale procedures ter bekrachtiging van het Verdrag betreffende de toetreding van het Koninkrijk Spanje en van de Portugese Republiek tot het Verdrag van Brussel, dat heden is ondertekend, binnen de kortste tijd en zo mogelijk uiterlijk op 31 december 1992 worden afgewikkeld.

Bijlage I

Bijlage I omvat de formele aanpassingen van het Verdrag van 1968, zoals dat gewijzigd is bij het Verdrag van 1978 en het Verdrag van 1982, dit voor elke betrokken versie afzonderlijk. Enkel de formele aanpassingen voor de Nederlandse en de Franse versie worden gepubliceerd.

Formele aanpassingen als bedoeld in artikel 2

h) Nederlandse versie

1. Artikel 1, eerste lid, tweede zin :

in plaats van : « Het omvat inzonderheid niet-fiscale zaken, zaken van douane of administratiefrechtelijke zaken. » leze men : « Het heeft inzonderheid geen betrekking op fiscale zaken, douanezaken of administratiefrechtelijke zaken. »

2. Artikel 2, tweede lid :

in plaats van : « Voor hen, die » leze men : « Voor degenen die »

3. Artikel 3 — eerste lid :

in plaats van : « Zij, die » leze men : « Degenen die »

— tweede lid : het tweede streepje wordt als volgt gelezen :

« — in Denemarken : artikel 246, leden 2 en 3, van de wet op de burgerlijke rechtsvordering (lov om rettens pleje) »

DECLARATION COMMUNE CONCERNANT LA RATIFICATION DE LA CONVENTION D'ADHESION DU ROYAUME D'ESPAGNE ET DE LA REPUBLIQUE PORTUGAISE A LA CONVENTION DE BRUXELLES DE 1968

Au moment de la signature de la convention d'adhésion du Royaume d'Espagne et de la République portugaise à la convention de Bruxelles de 1968, faite à Donostia-San Sebastián le 26 mai 1989,

les représentants des Gouvernements des Etats membres des Communautés européennes réunis au sein du conseil,

désireux que, notamment dans la perspective de l'achèvement du marché intérieur, l'application de la convention de Bruxelles et du protocole de 1971 soit étendue rapidement à toute la Communauté;

se félicitant de la conclusion, le 16 septembre 1988, de la Convention de Lugano qui étend les principes de la convention de Bruxelles aux Etats qui seront parties à la convention de Lugano, destinée principalement à régir les rapports entre les Etats membres de la Communauté économique européenne (CEE) et ceux de l'Association européenne de libre-échange (AELE) à l'égard de la protection juridique des personnes établies dans tous ces Etats et de la simplification des formalités pour la reconnaissance et l'exécution réciproques des décisions judiciaires;

considérant que la convention de Bruxelles a comme base juridique l'article 220 du traité de Rome et est interprétée par la Cour de justice des Communautés européennes;

conscients du fait que la convention de Lugano n'affecte pas l'application de la convention de Bruxelles pour ce qui concerne les rapports entre les Etats membres de la Communauté économique européenne puisque ces rapports doivent être régis par la convention de Bruxelles;

prenant acte de ce que la convention de Lugano entrera en vigueur après que deux Etats, dont un est un membre des Communautés européennes et un est un membre de l'Association européenne de libre-échange, auront déposé leurs instruments de ratification;

se déclarent prêts à prendre toute mesure utile pour que les procédures nationales de ratification de la convention d'adhésion du Royaume d'Espagne et de la République portugaise à la convention de Bruxelles, signée aujourd'hui, soient achevées dans les meilleurs délais et, si possible, au plus tard le 31 décembre 1992.

Annexe I

Annexe 1 contient les adaptations formelles à la Convention de 1968, telle que modifiée par la Convention de 1978 et la Convention de 1982, pour chaque version authentique concernée. Seulement les adaptations formelles pour la version néerlandaise et la version française sont publiées

Adaptations formelles visées à l'article 2

e) Version française

1. Article 3 second alinéa

Le deuxième tiret est remplacé par le texte suivant :

« — au Danemark : l'article 246 paragraphes 2 et 3 de la loi sur la procédure civile (Lov om rettens pleje), ».

2. Article 32 premier alinéa

Le deuxième tiret est remplacé par le texte suivant :

« — au Danemark, au byret, ».

3. Article 44 premier alinéa

L'expression « L'Etat où la décision a été rendue » est remplacée par « L'Etat d'origine ».

4. Artikel 5 — punt 2 :
in plaats van : « ... eis is welke verbonden is ... » leze men : « ... eis is die verbonden is ... »
— punt 7 :
in plaats van : « ... het gerecht in wiens rechtsgebied. ... » leze men : « ... het gerecht in het rechtsgebied waarvan. ... »
5. Artikel 6, punt 2 :
in plaats van : « ... de afgeroepene » leze men : « ... de opgeroepene »
6. Artikel 6*bis* :
in plaats van : « ... de interne wet van deze Staat » leze men : « ... het nationale recht van deze Staat »
7. Afdeling 3 (titel) :
in plaats van : « Bevoegdheid bij geschillen inzake verzekeringen » leze men : « Bevoegdheid in verzekeringszaken »
8. Artikel 8, punt 2 :
in plaats van : « ... het gerecht van de plaats waar de verzekeringsnemer zijn woonplaats heeft, » leze men : « ... het gerecht van de woonplaats van de verzekeringsnemer, »
9. Artikel 11, eerste lid :
in plaats van : « ... op welk grondgebied de verweerder » leze men : « ... op het grondgebied waarvan de verweerder »
10. Artikel 12, punt 3 :
in plaats van : « waarbij een verzekeringsnemer en een verzekeraar, die op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst » leze men : « waarbij een verzekeringnemer en een verzekeraar die, op het tijdstip waarop de overeenkomst wordt gesloten »
11. Artikel 12*bis* — punt 2, aanhef :
in plaats van : « ... met uitzondering van de ... » leze men : « ... met uitzondering van die ... »
— punt 2, onder a) :
in plaats van : « ... voor zover bevoegdheid toekennende overeenkomsten ter zake niet zijn verboden ... » leze men : « ... voor zover ter zake overeenkomsten tot aanwijzing van een bevoegde rechter niet zijn verboden. ... »
12. Artikel 13, punt 3, onder a) :
in plaats van : « publiciteit » leze men : « reclame »
13. Artikel 14, derde lid :
in plaats van : « het gerecht, voor hetwelk » leze men : « het gerecht, waarvoor »
14. Artikel 16, punt 4 :
in plaats van : « de Verdragsluitende Staat, op welks grondgebied » leze men : « de Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan »
15. Artikel 18 :
in plaats van : « Buiten de gevallen dat zijn bevoegdheid voortspuit » leze men : « Buiten de gevallen waarin zijn bevoegdheid voortvloeit »
16. Artikel 20, derde lid in fine :
in plaats van : « strekt ter uitvoering van dat verdrag » leze men : « overeenkomstig het bepaalde in dat Verdrag moest geschieden. »
17. Artikel 22 — tweede lid :
in plaats van : « ... het gerecht bij hetwelk de zaak het eerst is aangebracht bevoegd is. ... » leze men : « ... het gerecht waarbij de zaak het eerst is aangebracht, bevoegd is. ... »
— derde lid :
in plaats van : « ... haar gelijktijdige behandeling. ... » leze men : « ... hun gelijktijdige behandeling »
18. Artikel 23 :
in plaats van : « ... het gerecht bij hetwelk. ... » leze men : « ... het gerecht waarbij. ... »
19. Artikel 27, punt 2 :
in plaats van : « ... nodig was aan de verweerder, tegen wie. ... » leze men : « ... nodig was, aan de verweerder tegen wie. ... »

20. Artikel 30, tweede lid :

in plaats van : « De rechterlijke autoriteit van een Verdragsluitende Staat, bij wie de erkenning van een in Ierland of het Verenigd Koninkrijk gegeven beslissing, waarvan de tenuitvoerlegging door een daartegen aangewend rechtsmiddel in de Staat van herkomst is geschorst, wordt ingeroepen, kan zijn uitspraak aanhouden. » leze men : « De rechterlijke autoriteit van een Verdragsluitende Staat, bij wie de erkenning wordt ingeroepen van een in Ierland of het Verenigd Koninkrijk gegeven beslissing, waarvan de tenuitvoerlegging door een daartegen aangewend rechtsmiddel in de Staat van herkomst is geschorst, kan haar uitspraak aanhouden. »

21. Artikel 31, tweede lid :

in plaats van : « . . . op verzoek van elke belanghebbende partij in dat deel van het Verenigd Koninkrijk. . . » leze men : « . . . ten verzoeken van iedere belanghebbende partij in het betrokken deel van het Verenigd Koninkrijk. . . »

22. Artikel 32, eerste lid :

— zevende streepje :

in plaats van : « de « corte d'appello » » leze men : « het « corte d'appello » »

— het tweede streepje wordt als volgt gelezen : « — in Denemarken, tot de byret; »

23. Artikel 32, tweede lid :

in plaats van : « Het betrokken bevoegde gerecht » leze men : « Het relatief bevoegde gerecht »

24. Artikel 36, tweede lid in fine :

in plaats van : « . . . met het oog op. . . » leze men : « . . . op grond van. . . »

25. Voetnoot (2), artikel 36, punt 4 :

in fine toevoegen na het woord « vordering », de woorden « ter zake van het schip. »

26. Artikel 37, eerste lid :

— eerste streepje :

het woord « het » schrappen

— vijfde streepje :

in plaats van : « de « cour d'appel » » leze men : « het « cour d'appel » »

— zevende streepje :

in plaats van : « de « corte d'appello » » leze men : « het « corte d'appello » »

— achtste streepje :

in plaats van : « de « Cour supérieure. . . » leze men : « het « Cour supérieure. . . » »

— tweede lid, tweede streepje :

in plaats van : « het « højesteret » » leze men : « de « højesteret » »

27. Artikel 38, tweede lid, derde regel :

een komma invoegen tussen de woorden « ingesteld » en « voor »

28. Artikel 40, eerste lid, eerste streepje :

het woord « de » schrappen

29. Artikel 40 — vijfde streepje

in plaats van : « de « cour d'appel » » leze men : « het « cour d'appel » »

— zevende streepje :

in plaats van : « de « corte d'appello » » leze men : « het « corte d'appello » »

— achtste streepje :

in plaats van : « de « Cour supérieure. . . » » leze men : « het « Cour supérieure. . . » »

30. Artikel 41, vierde streepje :

in plaats van : « een « Supreme Court » » leze men : « het « Supreme Court » »

31. Artikel 44, tweede lid, negende regel :

in plaats van : « . . . om hem voor gehele of gedeeltelijke kosteloze rechtsbijstand . . . » leze men : « . . . om hem geheel of gedeeltelijk voor kosteloze rechtsbijstand . . . »

32. Artikel 45 :

in plaats van : « De partij, die . . . » leze men : « Aan de partij die . . . »

33. Artikel 59, tweede lid, punt 2 :

de woorden « die gesteld is » schrappen

34. Artikel II, eerste lid :

in plaats van : « . . . welks onderdaan zij niet zijn . . . » leze men : « . . . waarvan zij geen onderdaan zijn . . . »

35. Artikel II, tweede lid, in fine :

in plaats van : « . . . noch te worden ten uitvoer gelegd. » leze men : « . . . noch ten uitvoer worden gelegd. »

36. Artikel IV, eerste lid :

in plaats van : « voorzien » leze men : « bepaald »

37. Artikel IV, tweede lid :

in plaats van : « . . . de Staat op welks grondgebied . . . » leze men : « . . . de Staat op het grondgebied waarvan . . . »

38. Artikel IV, tweede lid :

in plaats van : « . . . het stuk aan degene, voor wie het bestemd is uit te reiken. » leze men : « . . . het stuk uit te reiken aan degene voor wie het bestemd is. »

Bijlage II, III, IV en V

Bijlage II omvat de Spaanse en de Portugese versie van het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (27 september 1968).

Bijlage III omvat de Spaanse en de Portugese versie van het Protocol betreffende de uitlegging door het Hof van Justitie van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende rechterlijke bevoegdheid en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (3 juni 1971).

Bijlage IV omvat de Spaanse en de Portugese versie van de Overeenkomst inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot het Verdrag betreffende rechterlijke bevoegdheid en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, alsmede tot het Protocol betreffende de uitlegging daarvan door het Hof van Justitie (9 oktober 1978).

Bijlage V omvat de Spaanse en de Portugese versie van het Verdrag inzake de toetreding van de Helleense Republiek tot het Verdrag betreffende rechterlijke bevoegdheid en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, alsmede tot het Protocol betreffende de uitlegging daarvan door het Hof van Justitie, zoals deze gewijzigd zijn bij het Verdrag inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

Aangezien deze bijlagen geen nieuwe elementen bevatten, maar slechts een vertaling van bestaande verdragen in de Spaanse en de Portugese taal, werden zij niet gepubliceerd.

Annexes II, III, IV et V

Annexe I contient la version espagnole et la version portugaise de la Convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale (27 septembre 1968).

Annexe III contient la version espagnole et la version portugaise du Protocole concernant l'interprétation par la Cour de Justice de la Convention du 27 septembre 1968 concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale (3 juin 1971).

Annexe IV contient la version espagnole et la version portugaise de la Convention relative à l'adhésion du Royaume de Danemark, de l'Irlande et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord à la Convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, ainsi qu'au Protocole concernant son interprétation par la Cour de Justice (9 octobre 1978).

Annexe V contient la version espagnole et la version portugaise de la Convention relative à l'adhésion de la République hellénique à la Convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, ainsi qu'au Protocole concernant son interprétation par la Cour de Justice, avec les adaptations y apportées par la Convention relative à l'adhésion du Royaume de Danemark, de l'Irlande et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord.

Vu que ces annexes ne contiennent pas des éléments nouveaux, mais seulement une traduction des traités existants en espagnol et en portugais, il ne sont pas publiés.

Lijst van de gebonden landen

Staten	Datum van neerlegging van de bekrachtigingsoorkonde (B), de toetredings- (T), de goedkeurings) (G) of de Statenopvolging (S)	Voorbehoud (VOORB.) Verklaring (VERKL.)	Datum van inwerkingtreding
België	25 juli 1997		1 oktober 1997
Denemarken	21 december 1995		1 maart 1996
Duitsland	14 september 1994		1 december 1994
Frankrijk	17 oktober 1990		1 februari 1991
Griekenland	7 april 1992		1 juli 1992
Groot-Brittannie	13 september 1991		1 december 1991
Ierland	28 september 1993		1 december 1993
Italie	21 februari 1992		1 mei 1992
Luxemburg	7 november 1991		1 februari 1992
Nederland	11 januari 1990		1 februari 1991
Portugal	15 april 1992		1 juli 1992
Spanje	22 november 1990		1 februari 1991

Liste des Etats liés

Pays	Date du dépôt de l'instrument de ratification (R), d'adhésion (A), d'approbation (AA) ou de succession (S)	Réserve (R) Déclaration (D)	Date de l'entrée en vigueur
Allemagne	14 septembre 1994		1 ^{er} décembre 1994
Belgique	25 juillet 1997		1 ^{er} octobre 1997
Danemark	21 décembre 1995		1 ^{er} mars 1996
Espagne	22 novembre 1990		1 ^{er} février 1991
France	17 octobre 1990		1 ^{er} février 1991
Grèce	7 avril 1992		1 ^{er} juillet 1992
Irlande	28 septembre 1993		1 ^{er} décembre 1993
Italie	21 février 1992		1 ^{er} mai 1992
Luxembourg	7 novembre 1991		1 ^{er} février 1992
Pays-Bas	11 janvier 1990		1 ^{er} février 1991
Portugal	15 avril 1992		1 ^{er} juillet 1992
R.U. de Gr. Bretagne	13 septembre 1991		1 ^{er} décembre 1991